

M a g n i f i c a t

Gazetka Parafialna Katedry Lwowskiej

Bazyliki Większe – kościoły stacyjne Roku Jubileuszowego. Bazylika Św. Jana na Lateranie

NUMER 3
Marzec 2025

Z obchodami Roku Jubileuszowego związane są różnego rodzaju akty, uczynki. Wiemy już, że możemy w tym błogosławionym czasie zyskiwać odpusty za wykonanie konkretnej czynności i modlitwy. Kościół zachęca również wiernych do nawiedzania szczególnych miejsc, gdzie można zyskiwać łaski jubileuszowe. Takimi szczególnymi miejscami dla Kościoła katolickiego na świecie są cztery **Bazyliki Większe**: Św. Jana na Lateranie, Św. Piotra na Watykanie, Matki Bożej Większej na Eskwilinie i Św. Pawła za Murami. Wszystkie znajdują się w Wiecznym Mieście – Rzymie. W tym i następnych artykułach spróbujemy przedstawić „sylwetki” poszczególnych świątyń.

Wiele osób sądzi, że najważniejszym kościołem papieskim jest bazylika św. Piotra na Watykanie. Nie jest to prawdą. To **Bazylika św. Jana na Lateranie** jest kościołem katedralnym papieża. Odegrała ona doniosłą rolę w historii chrześcijaństwa i dlatego Kościół obchodzi specjalny dzień, przypominający moment jej poświęcenia. Nazwa tego miejsca pochodzi od nazwiska starożytnych posiadaczy tych ziem. Cesarz Neron pod pozorem spisku zgładził Plantiusa Laterana i zagarnął jego pałac. Konstantyn Wielki podarował ten pałac papieżowi św. Sylwestrowi I (314-335). Do roku 1308 był on rezydencją papieży. Gdy w 313 r. cesarz Konstantyn Wielki wydał edykt pozwalający na oficjalne wyznawanie wiary chrześcijańskiej, kazał

W tym numerze:

Liturgia	2
R.I.P.	3
Słowo Pasterskie	4
Zaproszenie	6
Cykl spotkań	7
Duchowa adopcja	10
Wycieczka do Rzymu	12
Modlitwa	1 3

wybudować obok pałacu okazałą świątynię pod wezwaniem Chrystusa Zbawiciela, św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty. Stała się ona pierwszą katedrą Rzymu, a przylegający do niej pałac – siedzibą papieży. Jej poświęcenia dokonał papież św. Sylwester I w dniu 9 listopada 324 r.

W ciągu kilku wieków panowało tu 161 papieży i odbyło się pięć soborów powszechnych. Bazylika na Lateranie przestała być siedzibą papieży od czasów niewoli awiniońskiej na początku XIV w. W 1377 r. papież Grzegorz IX przeniósł swą siedzibę do Watykanu. Do dziś bazylika latekańska zachowuje swe wyjątkowe znaczenie. W odróżnieniu od trzech pozostałych rzymskich kościołów patriarchalnych przysługuje jej tytuł arcybazyliki; każdy nowo wybrany biskup Rzymu udaje się do niej w uroczystej procesji. Nad wejściem do świątyni znajduje się łaciński napis, który najlepiej oddaje wagę i rolę tego miejsca: *Mater et Caput omnium Ecclesiarum Urbis et Orbis* to znaczy: *Matka i Głowa wszystkich kościołów Miasta i Świata*. Tu właśnie papieże odprawiali Mszę na rozpoczęcie Wielkiego Postu. Tu w Niedzielę Palmową stawia się łuk triumfalny na przyjęcie Króla męczenników. Stąd też zwyczajowo wyrusza procesja Bożego Ciała, która Ulicą Merulana zmierza do Bazyliki Matki Bożej Większej.

Bazylika św. Jana na Lateranie jest nieco tylko mniejsza rozmiarem od pierwszej (Konstantyńskiej) Bazyliki św. Piotra i od Bazyliki św. Pawła za Murami. Wnętrze bazyliki jest podzielone kolumnami na pięć naw. Impo-
nujący jest fronton bazyliki z 15 potężnymi figurami u szczytu (każda o wysokości 7 m): Chrystusa, św. Jana Chrzciciela, św. Jana Apostoła i doktorów Kościoła. Wychodząc z bazyliki przez drzwi prawego ramienia transeptu, znajdujemy się przed fasadą projektu Domenico Fontany (1589) i widzimy dwie stare pozostałe boczne dzwonnice. A w dwu loggiach pięcio-
arkadowych, z których górna nosi nazwę Loggi Błogosławieństw, znajdują się freski malarzy manierystów. Loggia bokiem przylega do Pałacu Latekańskiego. Po lewej stronie znajduje się wejście na dziedziniec otoczony krużgankami powstały w latach 1215-1232. Charakteryzuje się delikatną rzeźbą kolumnienek, często skrzyżowanych, zdobionych mozaiką lub złoceniami. Do wnętrza bazyliki prowadzi pięć potężnych wejść. W nawie głównej stoją także potężne posągi 12 Apostołów i ważniejszych proroków. W nawach bocznych są nagrobki papieży. Za konfesją, czyli za ołtarzem głównym, pod baldachimem, gdzie tylko papież odprawia Mszę świętą, znajduje się bogate prezbiterium, a przy jego końcu przy ścianie na stopniach stoi tron papieski z białego marmuru, wysadzany drogimi kamieniami tworzącymi artystyczne mozaiki. Transept jest połączony z Baptysterium św. Jana z basenem (tzw. pisciną), gdzie katechumenom udzielano chrztu przez zanurzenie. Kaplica nosi imię Konstantyna, gdyż są w jej wnętrzu obrazy, przedstawiające żywot tego właśnie cesarza. Zostało ono zbudowane w latach 314-320. Obecną formę na planie ośmiokąta uzyskało podczas przebudowy w 440 r. Kopułę wsparto na 8 porfirowych kolumnach, a wo -

kół basenu zbudowano obejście. Do zewnętrznej nawy Baptysterium dobudowano 4 kaplice. Pierwsza z prawej poświęcona jest św. Janowi Chrzcicielowi. Pierwsza z lewej strony to kaplica św. Jana Ewangelisty. Zdobia ją mozaiki z V w. Do świątyni przylega budynek, w którym mieści się dawna kaplica papieska Sancta Sanctorum, a obecnie San Lorenzo (Wawrzyńca), zbudowana w XVI w. na polecenie Sykstusa V. Znajduje się w niej obraz Chrystusa Acheiropoieton (dosłownie: „nie ręką uczyniony” lub „nienamalowany ludzką ręką”). Zgodnie z legendą malować go zaczął św. Łukasz, a ukończyli aniołowie. Wizerunek Zbawiciela umieszczony jest nad ołtarzem w srebrnym relikwiarzu, pochodzącym z czasów Innocentego III, między dwiema kolumnami z porfiru podtrzymującymi architrav, na którym widnieje napis: *Non est in toto sanctior orbe locus* („nie ma na ziemi świętszego miejsca”). Ikona należy do najświętszych ikon znajdujących się w Rzymie. W dniu 15 sierpnia zwykle papież niesie ją w procesji do Bazyliki Sancta Maria Maggiore, aby odwiedzić ikonę Matki Boskiej, zwanej *Salus Populi Romani*. Obok bazyliki znajduje się osobny budynek wybudowany na polecenie papieża Sykstusa V w 1589 r., w którym znajdują się „Święte Schody” (*scala sancta*). Według podania są to kamienne stopnie, po których Chrystus szedł na sąd do Piłata. Przywiezione zostały one z Jerozolimy do Rzymu w roku 326 przez św. Helenę, matkę cesarza Konstantyna I. Te schody pobożni pątnicy tak wytarli kolanami, że powstały w nich głębokie wyłobienia. Ikona Zbawiciela widoczna jest przez okratowane okienko z pomieszczenia znajdującego się na szczycie Świętych Schodów, do którego one prowadzą. Po bokach ikony Zbawiciela widnieją święci: Piotr i Paweł, a dalej Agnieszka i Wawrzyniec oraz Mikołaj i Szczepan.

Ze smutkiem zawiadamiamy że 19 marca odeszła do Pana p. Luba, długoletni pracownik naszej parafii. W imieniu całej parafii składamy wyrazy głębokiego współczucia rodzinie zmarłej. Przyjmijcie Państwo nasze najszczerze kondolencje w tych trudnych chwilach.

**Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie,
a światłość wiekuista niechaj jej świeci.
Niech odpoczywa w pokoju wiecznym,
Amen.**

**Dobry Jezu a nasz Panie daj jej wieczne
spoczywanie !**

SŁOWO PASTERSKIE NA WIELKI POST A.D. 2025

Czcigodni Kapłani i Osoby Życia Konsekrowanego!

Umiłowani Bracia i Siostry!

Przeżywając Rok Jubileuszowy, wkraczamy w szczególny okres liturgiczny jakim jest Wielki Post. Czynimy to mając w pamięci wezwanie „Pielgrzymi Nadziei”, które będąc przewodnią myślą Roku Jubileuszowego, staje się również mottem Wielkiego Postu, który jest drogą intensywnego przygotowania duchowego do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Dlatego liturgia tego świętego czasu zachęca nas do trzech praktyk pokutnych, bardzo bliskich biblijnej i chrześcijańskiej tradycji, a mianowicie - modlitwy, jałmużny i postu.

Pismo Święte i cała chrześcijańska tradycja uczą, że post pomaga unikać grzechu i tego wszystkiego, co do niego prowadzi, a praktyka postu była bardzo rozpowszechniona we wspólnocie pierwszych chrześcijan.

Również Ojcowie Kościoła mówią o mocy postu, która chroni przed grzechem, tłumi pragnienia „starego Adama”, czyli człowieka dotkniętego znamieniem grzechu i przeciera w sercach ludzi wierzących drogę ku Bogu. Tę praktykę podjęli również święci wszystkich epok, zachęcając wszystkich do jej stosowania. Święty Piotr Chryzolog napisał: „Duszą modlitwy jest post, a życiem postu miłosierdzie. Kto się więc modli, niech pości, a kto pości, niech spełnia uczynki miłosierdzia, niech wysłucha proszącego, który chce być słyszany. W ten sposób otwiera dla siebie uszy Boga, który nigdy się nie zamyka na głos błagającego”.

Zatem przez post i modlitwę pozwalamy, by Chrystus przychodził i by zaspokajał największy głód, jakiego doświadczamy w naszym wnętrzu: głód i pragnienie Boga. Dlatego zachęcam, abyśmy w okresie Wielkiego Postu częściej praktykowali post, indywidualnie i wspólnotowo, oddając się ponadto słuchaniu Słowa Bożego, modlitwie i uczynom miłosierdzia. Niech Wielki Post posłuży każdej rodzinie i każdej chrześcijańskiej wspólnocie do oddalenia wszystkiego, co rozprasza ducha, i pogłębienia tego, co karmi duszę, otwierając ją na miłość Boga i bliźniego. Myślę szczególnie o intensywniejszej modlitwie, częstszym przystępowaniu do sakramentu pojednania oraz aktywnym uczestniczeniu w Eucharystii, a przede wszystkim w niedzielnej Mszy św.

Zachęcam Was, do udziału w rekolekcjach parafialnych oraz tradycyjnych nabożeństwach wielkopostnych. Gromadźcie się licznie na nabożeństwie Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żalach.

Czyńmy to szczególnie gorliwie, teraz, gdy teraźniejszość prowadzi nas po drogach niepewności i lęku. Takie są bowiem czasy wojny. I chociaż staramy się żyć normalnie, to jednak warunki życia przypominają nam, że czas naznaczony jest wieloma ludzkimi tragediami i obok tych faktów nie da się przejść bez emocji i wzruszenia.

Zatem czas Wielkiego Postu otwiera nas na nadzieję przemiany, szczególnie, że przeżywamy Rok Jubileuszowy, który niesie ze sobą łaskę odrodzenia. Dlatego trzeba nam w tym błogosławionym czasem, w którym Bóg przypomina nam o tym, co dla nas jest naprawdę ważne, otworzyć się na nowe światło prawdy, nowe życie i ponowne zaproszenie Chrystusa do naszych serc, czyli do naszego codziennego życia.

Ten Wielki Post w Roku Jubileuszowym trzeba nam wypełnić nadzieją, ale nie taką opowiadaną, zamkniętą w słowach, ale taką konkretną, uczynkową, opartą o

bardzo widoczny znak, jaki został nam zaproponowany w trzech wymiarach, a mianowicie: codziennej modlitwy o nadzieję, troski o życie w stanie łaski uświęcającej, czy wreszcie obdarowanie siebie i innych świadectwem życia chrześcijańskiego. Gdy zapomnimy o takim wymiarze i znaczeniu Nadziei, to tak naprawdę zapomnimy o Bogu.

Umiłowani Bracia i Siostry!

W naszej Archidiecezji przeżywamy jeszcze jeden ważny jubileusz, a mianowicie 650-lecie utworzenia naszej Metropolii. Jej początek związany jest z miastem Haliczem, który był pierwszą stolicą biskupią obrządku łacińskiego na terenach dzisiejszej Ukrainy.

W tym jubileuszu wspominamy czasy, gdy przed wiekami przybyli misjonarze i przynieśli krzyż, pod którym głosili prawdę o Bogu, który stworzył świat, ustanowił prawo zamknięte w dziesięciu prawdach Dekalogu i zesłał swego Syna, aby dokonał dzieła odkupienia. Wspominamy czasy, gdy opowiadali mieszkającym tutaj ludziom o tym jak należy żyć, by żywą była pośród nich nauka Ewangelii. Gdy mówili o potrzebie Chrztu świętego, by stać się wierzącym w Chrystusa i tłumaczyli, że krzyż, mimo, że jest znakiem śmierci, to tak naprawdę jest znakiem zwycięstwa prawdy, która od dnia zmartwychwstania żyje, gdyż żyje Jezus Chrystus.

I tak jak Wieczernik w Jerozolimie stał się dla pierwszych chrześcijan miejscem pierwszego nauczania, jak to było po Zesłaniu Ducha Świętego, tak i ta ziemia potrzebowała swojego Wieczernika, skąd popłynie nauka wiary. Dlatego potrzeba było biskupa i katedry, będącej znakiem jednoczącym ludzi wierzących wokół Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

Dla tej naszej ziemi, pierwszym miejscem, gdzie rozpoczęła się historia dzisiejszej Archidiecezji Lwowskiej, był Halicz. My natomiast jesteśmy spadkobiercami i uczestnikami tej historii. Dzisiaj, gdy świętujemy jubileusz sześćset pięćdziesięciolecia utworzenia struktur naszej Metropolii, to tak naprawdę świętujemy o wiele dłuższy czas, kiedy najpierw przybyli tu misjonarze, głównie Franciszkanie i Dominikanie. Ich dzieło głoszenia Królestwa Bożego możemy uznać za fundament naszego Kościoła. Ich gorliwa misyjna praca, zaowocowała utworzeniem Metropolii Halickiej, a jej pierwszymi biskupami stali się kapłani z Zakonu Franciszkańskiego, z Błogosławionym Jakubem Strzemię na czele.

Niech zatem Bogu będą dzięki za historię i za ludzi, którzy mieli w niej swój udział. Niech będą dzięki za to, że dzisiaj możemy wspominać pokolenia biskupów, kapłanów, osób zakonnych i rzesze ludzi wierzących.

Dziś również wyrażamy Bogu wdzięczność za to, że należymy do Kościoła. To wielki dar. Pamiętajmy jednak, że spoczywa na nas wielka odpowiedzialność za świadectwo autentycznego życia Ewangelią. To świadectwo decyduje o rozwoju dzieła ewangelizacji. Jeśli będziemy światłością dla świata, to poprowadzimy siebie i innych ku Chrystusowi. To nauczymy, że to On jest Drogą, Prawdą i Życie i słowa Świętego Jana Pawła II wypowiedziane we Lwowie: „Duc in altum – Wypłyn na głębiej”, pozwolą na kontynuację rozpoczętej przed wiekami historii.

Kochani Bracia i Siostry!

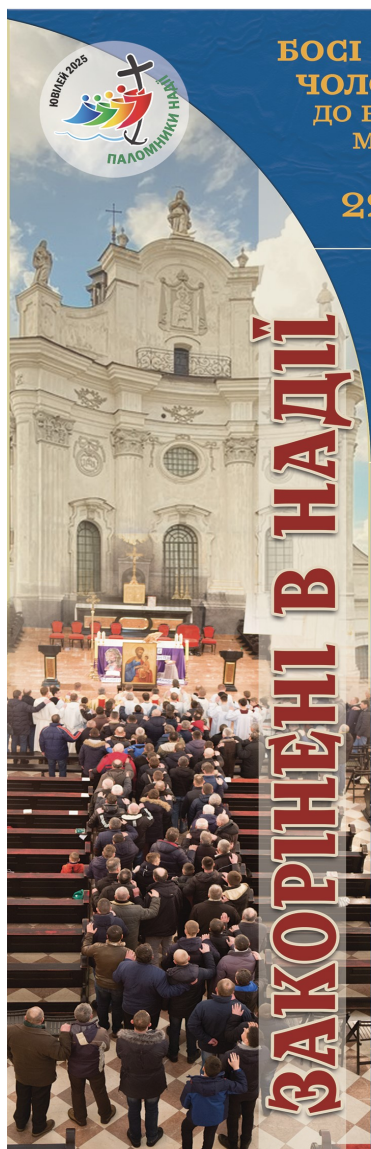
Przeżywając szczególnie ważny czas podwójnego jubileuszu, podejmijmy dobre jubileuszowe i wielkopostne postanowienia. Będąc „Pielgrzymami Nadziei”,

pozostawmy ślady swego dobrego życia w uczynkach przebaczenia wzajemnych krzywd, modlitwie za siebie nawzajem i wsparciu siebie dobrym słowem. Oczyścmy swoje życie z grzechów, aby łaska Boża dała nam siłę, by stawać się świętymi w zwykłych uczynkach miłości do Boga, bliźnich i siebie samych.

Na wielkopostną troskę o życie duchowe i doczesne wszystkim Wam z serca błogosławię w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Lwów, 5 marca 2025 roku
N. 117/2025

+ Mieczysław Mokrzycki
Arcybiskup Metropolita Lwowski

**БОСІ КАРМЕЛІТИ ЗАПРОШУЮТЬ
ЧОЛОВІКІВ НА ПАЛОМНИЦТВО
ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО САНКТУАРІЮ
МАТЕРІ БОЖОЇ БЕРДИЧІВСЬКОЇ
В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 2025
22 БЕРЕЗНЯ (СУБОТА)**

ЗАПРОШЕНІ ГОСТІ:
ЄПИСКОП СТАНІСЛАВ
ШИРОКОРАДЮК

ОТЕЦЬ СТАНІСЛАВ
НУЦКОВСЬКИЙ OFM CONV

ПРОГРАМА:
10:00 ПРИВІТАННЯ
10:30 ПРОСЛАВА ГОСПОДА, ЯКИЙ
ДАВ НАМ ЗРАЗОК СВЯТОСТІ
У СВ. ЙОСИФІ
11:00 КОНФЕРЕНЦІЯ - О. СТАНІСЛАВ
НУЦКОВСЬКИЙ OFM CONV
12:00 ПЕРЕРВА
12:30 СВЯТА МЕСА - ОЧОЛЮЄ
ЄПИСКОП СТАНІСЛАВ
ШИРОКОРАДЮК
14:00 ОБІД
14:30 ДІЛЕННЯ В ГРУПАХ
15:30 ХРЕСНИЙ ШЛЯХ
І БЛАГОСЛОВЕННЯ
НА ЗАКІНЧЕННЯ

Для кращої організації просимо
про інформацію щодо кількості учасників
067 111 7486 - о. Рафал

RODZICIELSTWO JAKO POWOŁANIE I DAR OD BOGA

Cykl spotkań
dla małżeństw

KAŻDY PIĄTEK WIELKIEGO POSTU
BĘDZIEMY ROZWAŻAĆ RÓŻNE TEMATY

zapraszamy
wszystkich chętnych

07.03.25

14.03.25

21.03.25

28.03.25

04.04.25

11.04.25

18.30

W ŁACIŃSKIEJ KATEDRZE
WNM PANNY WE LWOWIE

ŚRODA POPIELCOWA

5 marca rozpoczęliśmy Wielki Post. Mszy Świętej z obrzędem posypania głów popiołem przewodniczył abp Mieczysław Mokrzycki, metropolita Lwowski.

W Środę Popielcową nie ma obowiązku uczestniczenia w mszy św., ale Kościół zaleca udział w Eucharystii ze względu na jej pokutny charakter. W czasie liturgii dokonuje się obrzędu posypania głów popiołem. Podczas obrzędu wykorzystuje się popiół ze spalonych ubiegłorocznych palm wielkanocnych. Towarzyszą mu dwa wezwania: „Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz” lub „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Ryt ten pojawił się w liturgii w VII w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził go jako obowiązujący. Z tego okresu pochodzi również regulacja, aby popiół był uzyskiwany z palm poświęconych podczas Niedzieli Palmowej poprzedniego roku. W Środę Popielcową – zgodnie z kanonami Kodeksu Prawa Kanonicznego – obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki dziennie, w tym tylko jeden do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są

związani wszyscy wierni powyżej 14 lat, a prawem o poście – osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60 lat.

Posypywania głów popiołem na znak pokuty, to obrzęd znany w wielu tradycjach. Wzmianki o nim znajdziemy już w Starym Testamencie - wspominają o nim Księgi Jonasza i Joela, ale stosowany był także w starożytnej Grecji i Egipcie i tradycyjnych obrzędach arabskich. Wszędzie tam był on znakiem żałoby i pokuty. Znany był również wśród tradycyjnych plemion indiańskich, gdzie obrządki związane z ogniem były ważnym elementem szamańskich rytuałów. Popiół w tradycji żydowsko-chrześcijańskiej ma przypominać o przemijaniu i ułomności ludzkiego życia, oznacza też żałobę i ból. Ale nie tylko. Popiół jest także znakiem oczyszczenia i zmartwychwstania. Przecież Bóg stworzył człowieka z prochu ziemi i odrodził go w Chrystusie do nowego życia.

W Kościele katolickim dni lub okresy pokuty stanowią specjalny czas przygotowania do najważniejszych świąt. W tym czasie wierni odbywają swoistą podróż duchową, dzięki pokucie i uczestnictwie w liturgii. Dobrowolne wyrzeczenia i post mają za zadanie wzmocnić ich wiarę i pokorę. Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu. Przez 40 dni wierni przez modlitwę i powstrzymywanie się od niektórych pokarmów przygotowują się do najważniejszych świąt w Kościele katolickim, jakimi są Święta Wielkiej Nocy.

Dziękujemy wszystkim za liczny udział i wspólną modlitwę. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych - Drodze krzyżowej i Gorzkich żalach.

REKOLEKCJE

Od 14 do 16 marca 2025 roku w naszej parafii odbyli się rekolekcje wielkopostne, które prowadzi ks. Dr Michał Sołomieniuk, dyrektor Archiwum Prymasowskiego w Gnieźnie. W ciągu trzech dni ukazywał nam wzór

chrześcijanina poprzez przykład męczennika czasów komunizmu—bł. Ks. Jerzego Popiełuszki.

Rekolekcje wielkopostne to taki szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. Jest to czas próby, czas lekcji i nauk, kiedy uczymy się roztropności, mądrości ducha i stajemy się lepsi.

Czas rekolekcji jest bardzo znanym aktem pokutnym w Kościele od wieków – aktem duchowych ćwiczeń. Dlatego rekolekcje odprawiają wszyscy: papież, biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice, małżonkowie, rodzice, dziadkowie, studenci, uczniowie, osoby chore i niepełnosprawne, osoby samotne i rozwiedzione... Kościół naucza i przygarnia wszystkie owieczki rozproszone na całym świecie.

W czasie czterdziestu dni Wielkiego Postu warto zaplanować czas rekolekcji, czas zastanowienia się nad sobą i nad swoim życiem. Zatrzymać się na chwilę, wyciszyć i zamyślić. Spotkać Boga i spotkać się sam na sam ze sobą. Trzeba wyjść na pustynię, bo tam jest cisza, spokój i milczenie. Wtedy można usłyszeć siebie. A może właśnie tegoroczne nauki rekolekcyjne będą dla mnie swoistą pustynią, powrotem do źródeł?

Ktoś kiedyś napisał: „*Trudniej jest dzień dobrze przeżyć, niż napisać księgę...*”. To prawda, nie będzie nam łatwo stać się lepszymi po godzinie lub po kilku godzinach nauk rekolekcyjnych.

W ciągu kilku chwil nie da się naprawić całego duchowego rozgardiaszu. To jest praca na całe życie. Ale warto od czegoś zacząć, warto w tych rekolekcyjnych dniach postawić sobie odważne pytania: *Czy ja mam jeszcze wiarę? Czy jestem w stanie uwierzyć jeszcze więcej Bogu i mocniej Mu zaufać? Czy kocham Go ze wszystkich sił, wszelkim myśleniem i całym sercem? Muszę sobie także odpowiedzieć na pytanie: Czy ja się jeszcze modłę? Czy potrafię rozmawiać z Bogiem?*

ДУХОВНЕ УСИНОВЛЕННЯ ЗАЧАТОЇ ДИТИНИ

Кожен може врятувати життя. Зроби це!

Духовне усиновлення зачатої дитини – це молитва за дитину, якій загрожує вбивство в лоні матері (аборт). Ім'я цієї дитини знає тільки Бог.

Духовне усиновлення триває 9 місяців і полягає у:

- щоденній молитві однією таємницею Розарію (1 «Отче наш...», 10 «Радуйся, Маріє...», 1 «Слава Отцю...»),
- щоденній спеціальній молитві за дитину та її батьків,
- добровільній постанові (напр., жертвування Святого Причастя, піст, добрі вчинки).

Традиційно духовне усиновлення ненародженої дитини відбувається в урочистість Благовіщення Господнього, але можна його прийняти і в будь-який інший день у храмі або вдома перед хрестом чи іконою. Розпочинається духовне усиновлення від наступної обітничі, молитви:

«Пресвята Діво Богородице Маріє, всі Ангели та Святі! Прагнучи нести допомогу ненародженим дітям, твердо постановляю та обіцяю, що від сьогодні духовно усиновляю одну дитину, ім'я якої знає тільки Бог. Хочу впродовж дев'яти місяців щоденно молитися про її порятунок і щасливе народження, а також про її праведне життя. Господи, допоможи мені виконати цю постанову, а ту дитину, ім'я якої знаєш лише Ти, оберігай своєю могутньою опікою. Амінь».

Щоденна молитва:

Господи Ісусе, за заступництвом Твоєї Матері, Пресвятої Діви Марії, яка з любов'ю Тебе породила, а також за заступництвом святого Йосифа, якому Тебе довірили і який був Твоїм Опікуном після народження, прошу за цю дитину, котру я духовно усиновив(-ла), яка ще не народилася і зараз перебуває під загрозою загибелі. Пропшу Тебе, Господи Ісусе: даруй батькам цієї дитини любов і відвагу, щоб вони залишили своїй дитині життя, яке Ти сам для неї призначив.

Детальніше – на сайті <http://rodynypodilla.blogspot.com>

Духовне усиновлення зачатої дитини

«Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили» (Мт 25,40)

Духовне прийняття зачатої дитини – це твоя молитва про захист незнаній тобі дитини, для котрої існує загроза вбивства в утробі матері, це молитва за дитя, ім'я котрої знає лише Бог.

Молитва триває 9 місяців і полягає на щоденному відмовлянні однієї таємниці Розарію (*1 раз – Отче наш, 10 разів – Радуйся, Маріє, 1 раз – Слава*

Отцю...) і такої молитви:

Господи Ісусе, за заступництвом Твоєї Матері, Пресвятої Діви Марії, яка з любов'ю Тебе породила, а також за заступництвом святого Йосифа, якому Тебе довірили і який був Твоїм Опікуном після народження, прошу за цю дитину, котру я духовно усиновив (-ла), яка ще не народилася і зараз перебуває під загрозою загибелі.

Прощу Тебе, Господи Ісусе: даруй батькам цієї дитини любов і відвагу, щоб вони залишили своїй дитині життя, яке Ти сам для неї призначив.

Також можна ще дати добровільну постанову, наприклад: частіша сповідь і прийняття Святого Причастя; піст на хлібі і воді; поміч потребуючим особам та ін. (вибрати те, що підходить).

Духовне усиновлення зачатої дитини розпочинаємо обітницею, котру складаємо у церкві, або вдома перед хрестом чи іконою, в свято Богородиці (чи будь-який інший день), такими словами:

Пресвята Діво Богородице Маріє, всі Ангели та Святі! Прагнучи нести допомогу ненародженим дітям, твердо постановляю та обіцяю, що від сьогодні духовно усиновлюю одну дитину, ім'я якої знає тільки Бог. Хочу впродовж дев'яти місяців щоденно молитися про її порятунок і щасливе народження, а також про її праведне життя. Господи, допоможи мені виконати цю постанову, а ту дитину, ім'я якої знаєш лише Ти, оберігай своєю могутньою опікою.

Амінь.

Цими молитвами будуть:

одна таємниця Розарію;

моя добровільна постанова;

молитва, яку сьогодні відмовляю вперше: *Господи, Ісусе...*»

*Архідієцезіальне Ювілейне
Паломництво до Риму.*

ROME

27.04-2.05.2025

Ми відвідаємо міста:

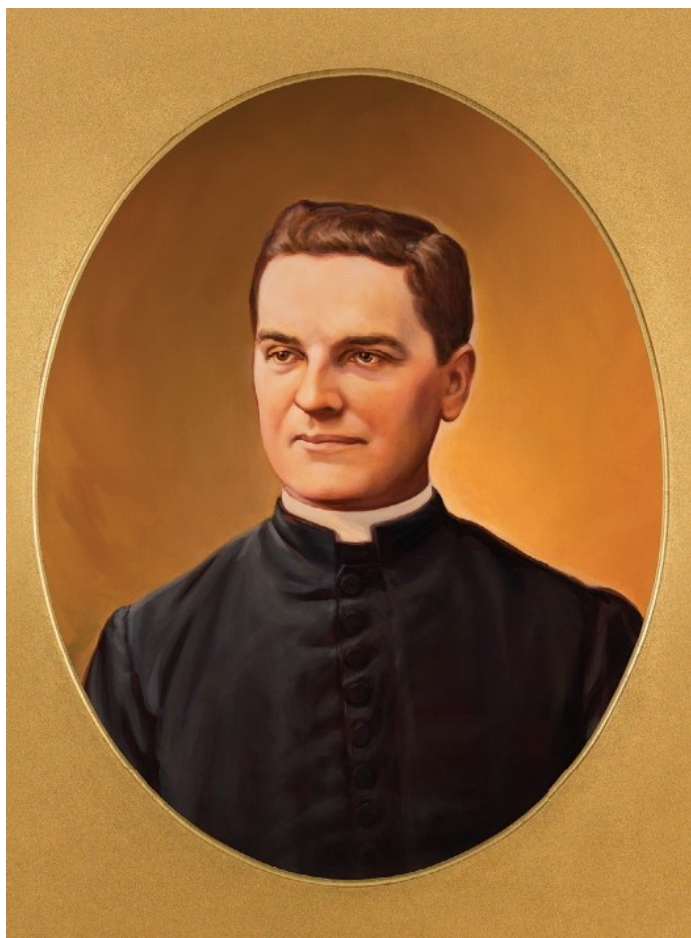
Падуя,
Венеція,
Рим,
Ватикан,
Флоренція.

Вартість: 365 євро та 550 гривень.

Записи до 3 березня.

За детальною інформацією та
записами прохання
звертатись до отця Лукаша
Лесняка за телефоном :

0992744038

Litania do błogosławionego ks. Michaela McGivneya

Panie, zmiłuj się nad nami
Chryste, zmiłuj się nad nami
Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże,
zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,
zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże,
zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże,
zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża, *módl się za nami.*
Matko Boża Niepokalanie Poczęta, ...
Matko Boża z Guadalupe, Gwiazdo Nowej Ewangelizacji,
Św. Józefie, Oblubieńcze Maryi Panny i
Opiekunie Zbawiciela,
Św. Michale Archaniele,

Błogosławiony Michaelu McGivneyu, *módl się za nami.*
Pokorny Sługa Boży, ...
Wierny uczniu Chrystusa,
Synu Niepokalanego Serca Maryi,
Posłuszny Synu Kościoła,
Przykładzie czystości kapłańskiej,
Gorliwy kapłanie Chrystusa,
Łagodny pasterzu dusz ludzkich,

Oddany proboszczu,
Mądry doradco,
Nauczycielu wiary,
Sługo wszystkich,
Opiekunie ubogich
Obrońco wdów i sierot,
Przyjacielu samotnych i cierpiących,
Towarzyszu więźniów,
Pocieszycielu chorych i umierających,

Apostole rodzin chrześcijańskich,
Ojcze młodzieży,
Orędowniku pracujących,
Ewangelisto zagubionych,
Głosicielu Ewangelii Życia,

Opiekunie świeckich,
Obrońco imigrantów,
Wzorze Miłosierdzia,
Przykładzie Jedności,
Orędowniku katolickiego Braterstwa,
Nauczycielu chrześcijańskiego Patriotyzmu,
Założycielu Rycerzy Kolumba,

Błogosławiony Michaelu, pokorny w służbie Kościołowi,
módl się za nami.

Błogosławiony Michaelu, oddany Najświętszemu
Sercu Jezusa,
Błogosławiony Michaelu, kapłanie czystego serca,
Błogosławiony Michaelu, wierny obowiązkom kapłańskim,
Błogosławiony Michaelu, wytrwały w cierpieniu,
Błogosławiony Michaelu, w chwili śmierci pełen pokoju,
Błogosławiony Michaelu, naśladowco
Chrystusa ukrzyżowanego,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

zmiłuj się nad nami!

K. Módl się za nami, błogosławiony Michaelu McGivneyu,
W. *Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.*

Módlmy się.

Boże, nasz Ojciec, spraw, aby heroiczny przykład życia i cnót Twojego kapłana, błogosławionego ks. Michaela McGivneya, pomógł nam pełniej naśladować Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, wypełniać Jego przykazanie miłości i budować Jego Ciało, którym jest Kościół. Niech przykład Twojego sługi natchnie nas większym zaufaniem do Twojej miłości, abyśmy mogli kontynuować jego dzieło opieki nad potrzebującymi i odrzuconymi. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Prosimy zgłaszać wszystkie otrzymane łaski:

Obraz autorstwa
Chasa Fagana

Gildia ks. Michaela McGivneya • 1 Columbus Plaza
New Haven, CT 06510-3326 • USA
www.mcgivney.pl

© Rycerze
Kolumba

11118-PL 11-20

З початку пандемії COVID-19 Перший Канал Суспільного о 12.30-13.30 год. транслявав Св. Месу з римсько-католицького катедрального храму Св. Олександра, що у м. Києві. Опісля того як розпочався телемарафон «Єдині новини» Св. Месу продовжили транслявати, але вже по телеканалі Суспільне Культура.

Починаючи з наступного місяця квітня години трансляції будуть змінені. Св. Меса буде надалі трансляватися по згаданому телеканалі Суспільне Культура, але від 7.45 до 9.00 год.

Заохочуємо вас єднатися разом в молитві під час трансляції та поширювати цю інформацію серед інших вірян. Принагідно інформуємо, що якщо не має поважних перешкод, то слід брати участь у недільній Св. Месі відвідуючи храм.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie im. Jana Olszewskiego.

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2025

Fundacja
**POMOC POLAKOM
NA WSCHODZIE**
im. Jana Olszewskiego

Katedra Lwowska
NA ŻYWO

**Parafia Bazyliki Metropolitalnej
p.w. Wniebowzięcia NMP we Lwowie**

Plac Katedralny, 1, Lwów, 79008

Tel.: +38(032) 235-56-92

Tel.: +38(032) 235-89-78

Fax: +38(032) 235-87-56

Email: parafia@lwowskabazylika.org.ua

Банківські реквізити:

Релігійна громада РКЦ Парафії Митрополичої
Базиліка Успіння Пресвятої Діви Марії у Галицькому
р-ні м. Львова

Рахунок № UA393253650000002600301363112

ЄДРПОУ- 23948477, МФО 325365

KredoBank Призначення платежу: добровільна пожертва

Dziennikarze: Anna Firman, s. Lidia
Ziembowicz, Irena Pamuła, ks. Aleksander
Kusy, ks. Krzysztof Szebla, Wita Jakubowska.

Korespondenci: ks. Aleksander Kusy, Sergiusz
Jakubowski, Weronika Ursini

Redaktor techniczny: Józef Hełysz

Porządek Mszy świętych

Niedziela:

- 7:00 - Msza św. w języku polskim
- 8:00 - Msza św. w języku łacińskim
- 9:00 - Msza św. w języku ukraińskim
- 10:15 - Msza św. w języku polskim (dla dzieci)
- 11:30 - Msza św. w języku polskim (Suma)
- 13:00 - Msza św. w języku polskim
- 15:00 - Msza św. w języku angielskim
- 17:30 - Nieszpory niedzielne
- 18:00 - Msza św. w języku polskim (dla młodzieży)

Dni powszednie:

- 7:30 - Msza św. w języku polskim
- 10:00 - Msza św. w języku polskim
- 17:30 - Msza św. w języku ukraińskim
- 18:30 - Msza św. w języku polskim

Średni nakład: 450 egz.